

Hogyan lettem viking?

Tóth György

Kalandjaim a *Vikingek* című sorozat forgatásán

81

Évek óta Írországban éltem már, amikor 2012-ben tavasz végén valahogy betévedtem egy szereplőválogatásra. Bevallom őszintén, fogalmam sem volt, mi a fene az a *VIKINGS*, de egy próbát megért a dolog. Kicsivel később jött is az értesítés, hogy számítanak rám: a mai naptól kezdve ne vágassak se szakállat, se haját. Mint később kiderült, hórihorgas alkatomnak és hosszú hajamnak köszönhetően katona lettem a világ jelenleg egyik legmenőbb történelmi sorozatában.

Az első évad előkészületei során rőt szakállú, tejfehér és szeplős bőrű írek vettek körül mindenütt. Vigyorogtam is, amikor először rám is ugyanolyan hévvel kezdték el a sminkes lányok felvinni a műkoszrétet, lévén, hogy az írekhez képest én szinte fekete voltam, mivel csak egy héttel előtte értem vissza Spanyolországból. A nyár végi egynapos „kiképzőtáborban” két csapatra osztottak bennünket, majd bőszen

Saxonnak lenni sux

Amióta világsiker lett a sorozat, rengetegen csillogó szemmel lelkendeznek nekem, amikor megtudják, hogy statisztálok benne: „Aaaaah, az mennyire jó és érdekes lehet!”

Ha három szóval kellene válaszolnom nekik: hát nem az. Mármint nem jó és nem érdekes ugyanazt csinálni újra és újra...A negyedik évad második felét forgattuk épp, amikor volt egy nap, hogy 28-szor kellett le-, majd fel-

fel-

rohan-

ni egy dombon.

Mindezt persze úgy kell elképzelni, hogy több száz ember több mint tíz csoportban különböző időpontban és irányban szalad, harcol és hal meg, úgy hogy a közöttük bolyongó kamerának minél mozgalmasabb látványt nyújtsonak. Azzal délutánra nálunk csak szerencsésebb csoportok voltak, ugyanis a miénkben 12 ember kezdte el a felvételeket, de csak 3-an maradtunk a végére... A tetejébe, ha a te csapatod veszít, akkor többnyire meg is kell „halni”, ami akkor igen kellemetlen, amikor épp egész nap esett (itt, Írországban ez azért előfordul). Ilyenkor figyelni kell rá, hogy ugyanabba a pocsolnyába halj bele mindig; nem melleleg lehetőleg kényelmesen, mert sosem tudhatod, meddig fogod élvezni a kellemes heverészést a jéghideg vízben. Van, amikor el kell (lehet) menekülni,

és az időnként lehorzolt ujjaink ellenére is igen jókedvűen gyakoroltuk a pajzsfalat, illetve a kardok és a csatabárdok lengetését. A nap végen közölték velünk, hogy a másik csapatból kerülnek ki a vikingek, a mi csapatunkból pedig a saxonok, azaz a szászok.

de az meg azért strapás, mert tuti, hogy legalább 8-10 alkalommal kell majd újra felvenni a jelenetet, így a végén a „menekülésed” már inkább csak erőtlen kocogásnak tűnik. A tetejében az utolsó két forgatási évben már csak decemberben volt egy-egy hónapos szünetünk. Szóval akárki is mondja, hogy Írországban nincs is igazán hideg, annak tudnám tanácsolni, hogy jöjjön el egy picit a hegyekbe viking kosztümben reggeltől estig, azután majd ismét átbeszéljük az álláspontját. Persze csak akkor, ha az állandó szél miatt esetleg halljuk majd egymás hangját, mert ugye fújni aztán mindig fúj.

82

Egy átlagos nap

Általában már 5 és 6 között rajta kell lenni a városközpontból induló buszon, amit a stáb biztosít, ami

azt is jelenti persze, hogy hajnali 4 előtt kelsz. Persze ha van saját autód, akkor jöhetsz egyenesen is a forgatási helyszínre. Sok szerencsét ugyanakkor ahhoz, hogy megtaláld azt a térképeken nem is jelzett kis utakon át. Az ír humor különös megnyilvánulása, amikor ezekre a nehezen járható utakra 80-as, néha pedig 100-as korlátozó táblát tesznek ki.

A busz általában napfelkelte éri oda, így a felkelő nap romantikus fényében kígyóznak a csipás, álmos, torzonborz alakok. A bejelentkezésnél közlik veled, ki leszel ma (viking, szász vagy valami más), majd sorban állás: kosztüm, reggeli, smink, frizura, fegyverraktár. Ezt újabb sorban állás követi: ellenőrzés, hogy a kosztüm, műkosz, művér rendben van-e, és nem lóg-e ki a tetkód, piros csíkos alsógatyád és így tovább. Az első kellemes 2-3 óra tehát várakozással és sorban állással telik. Fontos: beöltözés előtt intézd el a kávé, cigi, kaki mesterhármast (ha egyiket-másikat nem műveled a háromból, ha idekerülsz, majd idővel úgyis fogod), mert előfordulhat, hogy később problémáid lesznek a vetkőzéssel vagy üléssel.

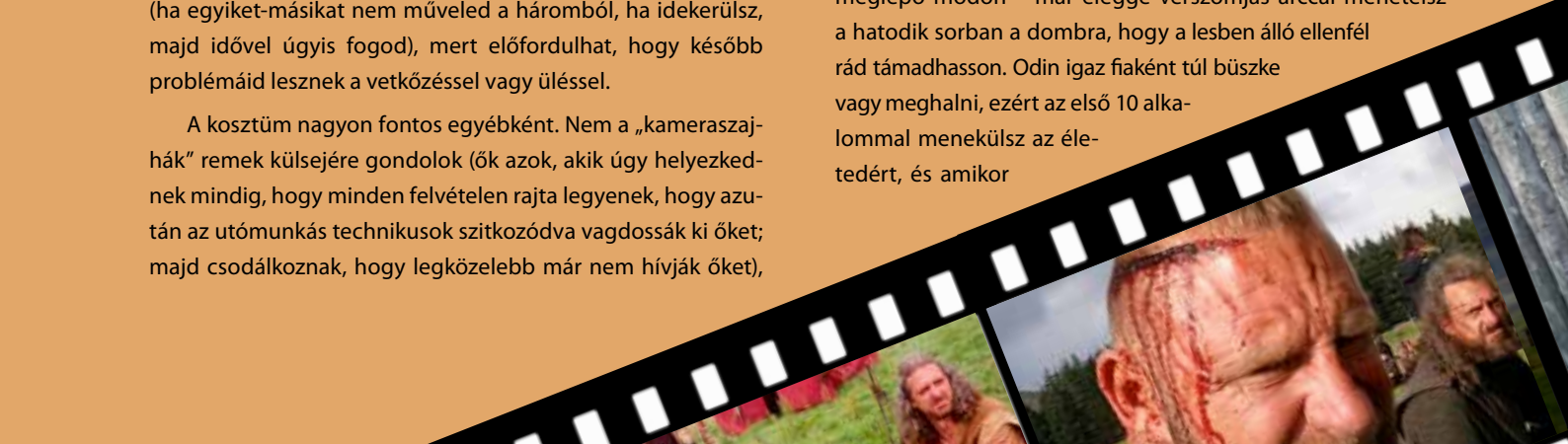
A kosztüm nagyon fontos egyébként. Nem a „kameraszajhák” remek külsejére gondolok (ők azok, akik úgy helyezkednek mindig, hogy minden felvételen rajta legyenek, hogy azután az utómunkás technikusok szitkozódva vagdossák ki őket; majd csodálkoznak, hogy legközelebb már nem hívják őket),

hanem a kényelmességére. Nekem az első évad során viselt vastag szász marhabőr mellpáncél okozta a legtöbb gyötrelmet: állandó véraláfutásokat a kulcscsonton, illetve nettó veszélyt a nyakamnak, amikor megpróbáltam benne leülni. Szóval nagyon fontos, hogy tudj mozogni a ruhában, de a legfontosabb, hogy

használd saját bakancsot! Olyan lábbelit, ami nem papírtalpú, csúszós vagy eleve vizes tegnapról, esetleg más taposta félre korábban. A jó cipő olyan komfortérzetet biztosít az elkövetkezendő 10–14 órára, ami alapvetően meghatározza majd a napod.

A hosszú sorban állások után kihajtanak benneteket a forgatási helyszínre, ahol újabb hosszú várakozás következik, közben esetleg elmondják, hogy mi lesz a mai felvétel története/hátttere, vagy éppen nem. A várakozás óráit mindenki másképp próbálja elütni: fegyverlopás, műanyag üvegek, faágak, madzagok egymásra kötözése, gombagyűjtés, alvás, léggitározás vagy a tegnap esti meccs, esetleg az időjárás szakértő megvitatása. De a sorozatról is mennek a pletykák, például, hogy Katheryn (Lagertha) Winnick azért nem öregszik, mert a szerződésében ezt előre kikötötte.

Majd végre kiválasztanak a vikingek hadából, közlik veled, mit fogsz csinálni, azután lecseréltetik a pajzsod/kosztümöd az ellenfél kosztümjére/fegyverére, majd vissza ismét. Előbb odaállítanak a főszereplő mellé mint testőrt, majd elküldenek, mert túl felismerhető/alacsony/magas vagy. Vagy éppen mert sapka van rajtad (nyuszika)?! De ez már végre nem csak a várakozás, hiszen forog a film! A felvétel során – a fentiek után nem meglepő módon – már eléggé vérszomjas arccal menetelsz a hatodik sorban a dombra, hogy a lesben álló ellenfél rád támadhasson. Odin igaz fiaként túl büszke vagy meghalni, ezért az első 10 alkalommal menekülsz az életért, és amikor

itt ezeket hívjuk fogpiszkálóknak). Ha ő találta meg az elhagyott fegyverüket, akkor ordít egyet velük, majd visszaadja nekik, ha nem, akkor tovább ordít, majd ad valami jóval kényelmetlenebb fegyvert. Ugyanígy gutaütés közeli állapotba kerül, ha eltöröd a rád bízott darabot, így próbálsz elkerülni ezeket a helyzeteket. Nem is csak a szóbeszéd miatt – hogy már az IRA-nak is raktárosa volt –, de egyébként is, mivel szimpatikus figura, és jó vele jóban lenni, mert különben legközelebb egy zászló+kard+pajzs kombinációt kapsz, ami szívás.

visz-sz a v o - nulót parancsolnak, akkor újra! Majd azon kapod magad, hogy már az első sorban állsz, de mielőtt eltűnődhetnél, hogy hol is vannak a többiek, megjön az ebéd! A fegyvermester teljes terepmintás katonai hacukában, mint egy kaméleonba oltott keselyű köröz körülöttetek, csak a vörös feje és kidülledő erei árulják el, amikor azt ordítja, hogy ne hagyd hátra a felszerelésedet, majd bosszúsomjas vigyorral szedegeti össze az újoncok által mégis csak elhagyott darabokat.

Az ebéd általában véve egy igen kellemes dolog, ülsz a pajzsodon (na, végre haszna is van, nem csak cipelni kell!), és élvezed a kilátást. Csodaszép helyeket találnak általában a Wicklow-hegységben. Az ebéd tehát egy élmény, többnyire be is tudod fejezni, de azért gondoskodnak arról is, hogy még véletlenül se lustulj el, hiszen mihelyst lenyelted az utolsó falatot, már kedvesen terelnek is vissza a tetthelyre, mielőtt az emésztés folyamata túlságosan elvenne a harciasságodból. A tömegben azért ilyenkor persze repkednek az F betűvel kezdődő, nem éppen finomkodó szavak.

Mivel belátják, hogy gyors energialöketre van szükséged, osztanak némi édességnek csúfolt energiabombát, amitől a be- és kimeneti nyílásaid is beragadnak, így már nem is morogsz, csak a karamellt próbálsz kipiszkálni a fogadból, amivel jól el is foglalod magad a következő fél órára. Közben a fegyvermester verbálisan kivégez pár újoncot, amiért nincs meg a pajzsuk/dárdájuk/sisakjuk/kardjuk/baltájuk/fogpiszkálójuk (a pajzsszűzek miniatűr baltát kapnak,

Közben lemegy egy jelenet felvétele is, ahol, ha szerencséd volt, akkor nem is volt rád szükség. Amikor sötétedni kezd, már mindenki a kitelepülési központ felé tekinget. Persze nem ok nélkül. Még engem is meglep, hogy miképp sikerül egyes egyedeknek 15 perc alatt a forgatási helyszínről a kiiratkozási asztalhoz érni leadott felszereléssel, átöltözve, kávéval, megtekert cigarettával a kézben?! Nagy boldogság, kellemes fáradtság és igen kellemetlen szagok lengik be a gyorsan megtelző buszokat hazafele. Még röpké két óra, és már otthon is vagy, s csak remélheted, hogy talán lesz három olyan perc az egész napos melóból, ami aztán valóban bekerülhet a sorozat valamelyik részébe. Ebben a reménytelen tudatban fekszel le, úgy, hogy csak bizakodhatsz, hogy nem késed le a másnap hajnali 4 órás kelést sem, mert végül is jó ez a szakállas társaság, és vikingnek lenni azért mégiscsak menő.

◇ ◇ ◇

SKÅL!